

בש"פ 236/23 - ינאל אלנגאר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 236/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: ינאל אלנגאר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע (השופט א' חזק) בעמ"ת 26014-12-22
מיום 20.12.2022

בשם המבקש: עו"ד אכרם חסונה

החלטה

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע (השופט א' חזק) בעמ"ת 26014-12-22 מיום 20.12.2022, בה התקבל ערר המשיבה על החלטת בית המשפט השלום באשקלון (השופט ד' משעלי ביטון) במ"ת 61948-11-22 מיום 12.12.2022 אשר הורה על שחרור המבקש ממעצר בתנאי ערבות.

1. ביום 28.11.2022 הוגש נגד המבקש, תושב הרשות הפלסטינית (להלן: הרש"פ) כבן 20, כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, פריצה לרכב, חבלה במזיד ברכב, גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 15.11.2022 נכנסו המבקש ואחרים לשטח מדינת ישראל בתוך רכב מסוג מזדה, כאשר המבקש נמצא בתא המטען של הרכב. לאחר מכן התפרצו המבקש והאחרים לרכב מסוג טויוטה השייך למתלונן, תוך שגרמו חבלה לרכב, ונטלו אותו. המבקש נתפס על ידי שוטרים בצומת שילת כשהוא נוהג ברכב, מבלי שהיה לו רישיון נהיגה בתוקף או פוליסת ביטוח וללא היתר שהייה בישראל כדין.

עמוד 1

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בא-כוח המבקש הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך העלה טענות לעניין קיומה של עילת מעצר. כמו כן טען לאכיפה בררנית, שכן יתר המעורבים שוחררו מבלי שהוגש נגדם כתב אישום. לאחר שהתקיים דיון בבקשה, במהלכו התרשם בית המשפט מהערבים המוצעים לטובה, הורה על שחרור המבקש בכפוף להפקדת סכומי כסף וערבויות.

3. ביום 20.12.2022 קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה על החלטה זו, והורה על מעצר המבקש עד תום ההליכים. צוין כי מדובר בתושב הרש"פ אשר על אף היותו נעדר עבר פלילי, קיימות נגדו ראיות לכאורה ברף הגבוה, וכי נסיבות ביצוע העבירות, בתחכום ובצוותא, מקימות עילת מסוכנות ברף שלא מאפשר לשחררו מן המעצר ללא פיקוח ממשי.

4. מכאן הבקשה שלפני. לטענת המבקש, הבקשה מעוררת שאלות משפטיות עקרוניות בעלות חשיבות ציבורית החורגת מעניינו הפרטני, והן: האם עבירה של גניבת רכב שנעשתה על ידי "צעיר בן 19.5 נעדר עבר פלילי" מקימה עילת מעצר מסוג מסוכנות; האם יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים; והאם לא ניתן לבחון אפשרות שחרור רק בשל היות הנאשם תושב הרש"פ. כן נטען כי ההחלטה על מעצרו של המבקש, לאור היותו צעיר נעדר עבר פלילי ובהתחשב בטיב העבירות המיוחסות לו, מהווה פגיעה בלתי מידתית בחירותו. בחינת נסיבות המקרה מלמדת באופן ברור שלא נשקפת מהמבקש מסוכנות כלשהי. בכל מקרה, לא היה מקום לבסס את הקביעה בדבר מסוכנותו על עצם מהות העבירה ועשייתה בתחכום ובצוותא. קביעתו של בית המשפט המחוזי אף עומדת בסתירה להלכה הפסוקה בקשר לקיומה של עילת מעצר בעבירות רכוש. עוד נטען כי העובדה שהמבקש תושב הרש"פ לא הייתה צריכה להכריע את הכף שכן במקרים רבים אחרים, בנסיבות דומות ואף חמורות יותר, שוחררו תושבי הרש"פ בתנאים מגבילים.

5. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או כאשר מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות היעדרות לבקשה (ראו למשל: בש"פ 7182/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (31.10.2022); בש"פ 7011/22 סגל נ' מדינת ישראל (24.10.2022); בש"פ 5051/22 פסקר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (27.7.2022)). חרף ניסיונותיו של המבקש לשוות לבקשה נופך עקרוני, טענותיו נטועות כולן בנסיבותיו הפרטניות של המקרה. יתר על כן, בניגוד לטענת המבקש, קביעות בית המשפט המחוזי גם אינן עומדות בסתירה להלכה הפסוקה. לא רק שגם עבירת רכוש "לא מתוחכמת" עשויה להקים עילת מעצר בנסיבות עניין נתון (ראו למשל: בש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.1.2010); בש"פ 1320/18 מסעוד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.2.2018)), אלא שבצדק נתן בית המשפט דעתו, בנוסף למכלול נסיבות העבירה, לתחכום שהיה כרוך בביצוע העבירה ולעובדת ביצועה בצוותא (בבש"פ 5431/98 פרנקל נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 268, 272 (1998)). על כך יש להוסיף כי העובדה שמדובר בתושב הרש"פ, באופן המקים חשש טבוע להימלטות מן הדין, היא אכן רלוונטית לעניין, ולא נפל כל פגם בכך שהיא נלקחה בחשבון בין יתר הנסיבות (וראו: בש"פ 3952/14 נעאלוה נ' מדינת ישראל, פסקה ח (16.6.2014); בש"פ 4831/20 אבו עאבד נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (23.7.2020)).

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ט"ז בטבת התשפ"ג (9.1.2023).

ש ו פ ט
